

somheder i konkurrence med private erhvervsdrivende.

- 4) Køretøjer, der tilhører og udelukkende anvendes af kommunernes brandvæsen, samt i øvrigt køretøjer, som udelukkende er indrettet til brug ved brandslukning.
- 5) Køretøjer, der udelukkende er indrettet til sygetransport.

§ 15.

Stk. 1. For motorkøretøjer, der erhverves af personer, som på grund af alvorlig invaliditet ikke kan komme til og fra deres arbejdsplads eller udøve deres erhverv uden benyttelse af motorkøretøj, kan der — når forholdene i øvrigt taler derfor — meddeles afgiftsfritagelse.

Stk. 2. For motorkøretøjer, som er indrettet til befording alene af føreren, og som ikke kan fremdrives med større hastighed end 30 km i timen ad vandret vej, kan der — når forholdene taler derfor — meddeles afgiftsfritagelse i tilfælde, hvor køretøjet erhverves af en person, som på grund af invaliditet kun med vanskelighed kan færdes uden brug af motorkøretøj.

Stk. 3. Afgørelsen om afgiftsfritagelse i henhold til stk. 1 og 2 træffes af invalideforsikringsretten. Afgiftsfritagelsen gælder kun, så længe køretøjet er indregistreret for og benyttes af den pågældende.

§ 16.

Stk. 1. Finansministeriet kan, hvor omstændighederne taler derfor, fritage for afgiften af traktorer og påhængsvogne til sådanne samt blokvogne, som ikke benyttes på offentlige veje, jfr. § 1 i lov om bestyrelsen af de offentlige veje.

Stk. 2. I ganske særlige tilfælde kan finansministeriet efter forhandling med ministeriet for offentlige arbejder give tilladelse til, at de i stk. 1 nævnte køretøjer tillige afgiftsfrit benyttes på ubetydelige strækninger af offentlige veje.

§ 17.

Finansministeriet kan efter forhandling med ministeriet for offentlige arbejder indrømme afgiftsfritagelse for vejvæsenerne tilhørende køretøjer, der er indrettet som arbejdsredskaber, og som ikke kan benyttes til transport af gods. Afgiftsfritagelsen for selvdrevne køretøjer er betinget af, at de

ikke benyttes som trækraft for andre køretøjer end påhængsredskaber, der opfylder betingelserne for afgiftsfritagelse efter 1. punktum.

§ 18.

Stk. 1. Finansministeriet kan, når omstændighederne taler derfor, fritage for eller tilbagebetale afgiften af køretøjer, der ikke har været benyttet i en afgiftsperiode.

Stk. 2. Såfremt et køretøj bliver ødelagt ved ildebrand, færdselsuheld eller andre lignende årsager eller kasseres af justitsministeriets motorsagkyndige, kan finansministeriet indrømme tilbagebetaling af den for den løbende afgiftsperiode eller del heraf erlagte afgift med fradrag af $\frac{1}{12}$ af årsafgiften for hver påbegyndt kalendermåned af afgiftsperioden, for hvilken der har påhvilet køretøjet afgift. Beløb under 30 kr. tilbagebetales dog ikke. For de i § 7, stk. 4, omhandlede køretøjer frafalder endvidere krav på betaling af de resterende rater.

§ 19.

Stk. 1. Finansministeriet kan tilbagebetale afgiften af køretøjer, der erhvervs-mæssigt anvendes til transport af gods over landegrænsen for det tidsrum, i hvilket de pågældende køretøjer under udførelse af sådanne transporter opholder sig uden for landets grænser.

Stk. 2. Det er en betingelse for at opnå tilbagebetaling efter stk. 1, at køretøjet har været uden for landets grænser i sammenlagt mindst 14 dage i et finansår. Udkørsel med hjemkørsel samme dag medregnes ikke. Tilbagebetaling gives ikke for de tidsrum, i hvilke kørsel er foregået i lande, hvor der ikke opkræves afgifter af danske køretøjer. Tilbagebetalingen kan højst omfatte halvdelen af den årlige vægtafgift af køretøjet.

§ 20.

Stk. 1. Af udenlandske køretøjer svares afgift i det omfang og efter de satser, der fastsættes af finansministeren med tilslutning af folketingets finansudvalg.

Stk. 2. For den udenlandske køretøjer påhvillende afgift har staten samme fortrins- og panteret som fastsat i nærværende lovs § 13 for indenlandske køretøjer.